

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő:	Főmunkatárs:	Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Egész évre	8 kor.	BERECZ GYULA	BÁNYI JÁNOS	Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.
Fél évre	4 >	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		
Negyed évre	2 >	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatatra czimezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		

Az állami tisztviselők mozgalma.

(Feleletül az eddig beérkezett csatlakozási nyilatkozatokra a Tordán alakult bizottságtól.)

A magyar állami tisztviselők helyzetének javítása érdekében megindított mozgalomunk országos jellegű lett.

A magyar haza minden részéből hozzánk érkezett csatlakozási nyilatkozatok fényes tanujeli annak, hogy első felhívásunk rég érzett óhajnak adott kifejezést s ama kedvező fogadtatás, melyre — úgy az illetékes tényezők, — mint a közvélemény, és ennek hőmérője — a sajtónál is talált, biztonyságot tesznek arról is, hogy nem önző egyéni érdekek kielégítéséért emeltük fel kérés szavunkat s midőn ezt tettük, eltaláltuk az igazságot felismerésére és érvényesítésére vezető helyes utat.

Az eddig elért siker azonban nem csak reménnyel tölt el a jövőre nézve, de további munkára is ösztönöz s erkölcsi kötelességünkkel teszi, hogy továbbra is a már megkezdett és helyesnek elismert uton haladjunk s lankadatlan kitartással küzdjünk a kitűzött céz érdekében.

Hogy azonban ezt tehessük, tovább is azzal az összhangzó akarattal kell haladnunk, mely erőnket egyesítette s képessé tette ama hatalmas megnyilvánulásra, melynek jótékony hatása már eddig is félre nem ismerhető módon jelentkezett.

Ép ezért kötelességünknek tartjuk eddigi működésünkről és annak eredményéről beszámolni és a megnyilvánult különböző irányú véleményekkel szemben elfoglalt álláspontunkat jelezni, hogy a mozgalom minden fázisát ismertette, az együttes és egybehangzó működést biztosítjuk.

Hogy pedig ezt tehessük, elhatároztuk, hogy a mozgalomunk történetét ismertető beces adatokat emlékkönyvbe foglalva nyilvánosságra hozzuk, ezáltal is igazolván a mozgalom erkölcsi tisztaságát.

Mert nem kevesebb, mint kétszáz különböző helyen csatlakoztak kartársaink az általunk megindított mozgalomhoz.

E csatlakozási nyilatkozatok mozgalomunk történetének örökbecsű adatait fogják képezni és igazolni fogják, hogy maga a mozgalom sohasem csapott túl a jogosság és méltányosság határain s annak bármely fázisára tekintünk vissza, ma is teljes joggal elmondhatjuk ugyanazt, mit a képviselőházhoz benyújtott első kérvényünkben félremagyarázhatatlanul jeleztünk és határozottan kijelentettünk, azt ugyanis, hogy minket nem politikai tendenciák vezérelnek és ismételjük ma is, hogy nem akarjuk a kedvező helyzetet kizsákmányolni, de tudva azt, hogy kivánalmaink jogosság és méltányosak, a magyar tisztviselői kar szepőlten multjához és igaz hazafiságához hiven felemelt fővel és nyílt homlokokkal emeljük fel kérés szavunkat, hisz nem akarjuk hinni, hogy bárki is feltételeznék rólunk, miszerint meggyőződésünket és ennek szabad, minden kényszerűl ment nyilvánítását bocsanánk áruba helyzetünk javításáért.

Ép azért csodáljuk, hogy most, midőn szép reményekre jogosító országos mozgalomunkat a közvélemény oly osztatlan jóakarat fogadta, s annak érvei elől nemcsak el nem zárkózott, de fellépésünk jogosságát és igazságát elismerve támogatásunkra is sietett s a magas kormányhoz/közeli álló felhivatalos lap, majd a kormány egyik tagja szólalt fel, hogy kérés szavunk rideg visszautasítása által minden reményünket lerombolja.

Az atyai gondoskodásra hivatott magas kormány lenne tehát egyedül az, ki nem ismerne az anyagi megélhetés gondjaival küzdő elviselhetetlen helyzetünk nyomorát s nem tudná felfogni intencióink tisztaságát s fellépésünk indokolt és megengedett voltát?

Elhinni is nehéz, hogy az a kormány, mely a felügyeletre és gondozására bízott tisztviselői kar szivverésen tartja kezét, nem tudná, hogy segítő egyesület és fogyasztási szövetkezetekkel helyzetünkön nem segíthet s

hogy a változott viszonyok s ezek által teremtett nehezebb megélhetési feltételek mellett fizetésünk felemeléséért nemcsak azért kérhetjük, mert reánk bízott állami feladatok mindig fokozottabb tevékenységet és odaadabb ügybuzalmat igényelnek, hanem azért is kell hogy kérjünk, mert magunkat és családainkat csekély javadalmazásainkból eltartani nem tudjuk s a megélhetésnek reánk nehezebb anyagi gondjai nemcsak akaraterőnket zsbibasztják el, de anyagi függetlenségünket is megsemmisítve a teljes elzülles szelére juttatnak.

Az önvédelem joga készítetett szólni s midőn helyzetünket feltartuk és kérés szavunkat felemeltük, nem a társadalmi rendet veszélyeztető sztrájkyszerű szövetkezés kényszerítő erejével, hanem igazán érzett, és amint felhívásunk kedvező fogadtatása bizonyítja, a társadalom minden osztálya által felismert igazságunk erejével kívántunk hatni, ép ezért méltatlanul ér azon vád is, hogy a közelgő választási esélyeket akartuk kihasználni, mely gyanúsító feltevés ellen a tisztviselői kar tekintélye érdekében tiltakozunk.

Fellépésünk nem volt öletszerű. Folyománya ez azon mozgalomnak, mely még 1898-ban keletkezett, midőn a megtartott általános tisztviselői gyűlés emlékiratot fogadott el és nyújtott át a magas kormánynak, mely emlékiratban fizetésünk felemelését s a szolgálati pragmatica behozatalát kértük.

Mai mozgalomunk tehát folytatása a három év előttinek, mely ugyan azon cézért küzd és ugyanazon irányban halad s hatalmasabb megnyilvánulásnak okát abban találja, hogy a kérdések megoldására már megérett s pusztá igéretekkel való elaltatása majdnem lehetetlen.

És nekünk, a mozgalom megindítóinak erkölcsi kötelességünk feltételesen öröködni a felett, hogy a mozgalom el ne aludjék s mivel ép ott talált visszautasításra, a honnan a segélyt vártuk, szükségesnek tartjuk ezt tovább fejleszteni s együtt érzésünk határozottabb kifejezése cézjából a congressus megtartásának eszméjét is örömmel fogadjuk s

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZAJA.

Stubnyai emlékek.

VII.

*Mikor majd a temetőbe
Egy halottat hoznak,
A kít nem sírának,
A kít nem gyászolnak,
Legfeljebb könnyei
A jehős égboltnak.*

*A kinek a koporsója
Pusztá, koszorútlan,
Ugy is elég része
Volt gyászban borítban.*

*Návtelenül, jeltelenül
Kít temetnek ottan?
— Engem fognak eltemetni
Árván, elhagyottan.*

Kalocsay Alán.

Élettragédiák.

Közi: Velinté Simalovszky Mária.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárczaja. —

I.

A trencsénvárosi egyház sírboltja közepén lóg egy hosszú, erős kőtel, — ha meghúzzák, lármás hang megkondul a nagy bejáratban.
Mire való ez? Most már felesleges, de volt idő,

pedig nem oly rég, hogy az egész városka és környéke annak létrehozását követelte, — követelte a legnagyobb borzadály hatása alatt.

Sajnos, annak szükségére csak akkor jöttek rá, mikor már nem kellett, mert nemcsak arra rendezet jött, hogy higienikus okoknál fogva templom alatti sírboltok ne használtassanak.

A kőtel és harang alkalmazása nagyon emlékeztet azon elkésett rendelkezésekre, a mikor az emberek gyarlóságuknál fogva, csak a tűzkar után rendbe szoktak volt hozni a fecskenedket; és apróbb-cseppőbb dolgoknál a franciaize ezen gyarló észjárásra már külön megnevezést is csinált: esprit d'escaliernek nevezte azt.

Ez címésen jellemzi, hogy rendszeren csak a kilincs mögött, vagy a garádcson jön eszünkbe, mi fontosat, mi szellemeset mondhattunk volna.

Ha regényben valami retteneteset, borzasztót olvasunk, rendszeren azt mondjuk: »Mire való ily borzalmasat írni, ez csak igazgatás, szenzáció». Pedig némelykor a sors sokkal kegyetlenebb, mint ezt emberi elme képes volna kigondolni.

A Bariczányi előkelő család már kihalt félben volt; két unokatestvér, Olivér és Márton — nagymajoratusok birtokosai meghaltak utód nélkül és a másik ágnak két utolsó ivadéka — Márton, az idősebb, nem bírt csak egy vézna gyengefiával, — Lőrincznek, a fiatalabbnak pedig két leánya és szintén csak egy megeléhetősen gyenge fia volt.

Pedig a vagyon óriási volt, ennél fogva nem lehetett csodálni, hogy a fiukra túlságosan vigyáztak. Lőrincz fia már a férfikorot elérte, jogi vizsgálatát volt végzendő, pajtásai szerették, mert jó gyerek volt és csak egy hibáját gúnyolták, a mi tulajdonképen nem

is volt az ő hibája, hogy t. i. mindig flanelbe és vattába volt pályázva.

Meg is fizette ezen módszernek az árát, mert mint gazdag fiú — tanulmányai elvégzése fölötti örömeiben pajtásaival nagy murit csapott és ki akarván tűnni, ledobta a flanelt meg a vattát mellényét, de meghült, tudógyuladást kapott és két hét múlva már örök álmát aludta.

Ekkor már csak Lőrincz két éves fia Olivér maradt meg, mint e büszke, híres család egyetlen utóda, — gyenge hajtás, törekeny ág, szemben az óriási kilátásokkal.

Vigyáztak rá — szinte túlságosan, nem okultak szegény Marczit végén, egy vén kiporbált dáma és két mas mindig járt a nyómában. Szegény gyerek, nem igen örült az életének, hisz minden mozdulatára ott volt az örökös: »Vigyázzon! megárt!»

Kis fiu volt és már látni lehetett rajta az életunságot, egy kis dacezzal tetézte, a mi gyakran azon egyetlen öröme, kedvtelésre bírta: kijátszani gardáját.

A megyéne a fősépánja meghalt, temetésén a legnagyobb pompát fejtették ki, oda volt temetendő ő is a nagy sírboltba, a hol már nagy sora az előkelőségeknek pihent.

A kis Olivér is kívánta a temetést látni, egész harcz folyt ezen engedély adása — nem adása fölött, az apa nagyon el volt foglalta, az anya gyenge egyetlen gyermeke kíváncsiságai ellen; és ott volt a hármas gárda. Csak kint az utcán akartak állni, míg lezárták a koporsót a sírboltba, szinte lehetetlennek látszott, hogy valami baj történhetnék e sok felügyelet mellett.

Pedig éppen az okozta a bajt, hogy annyian vigyáz-

ahhoz, mit eddig hiú reménnyel szükségte-
lennek tartottunk, ma szívvel, lélekkel csat-
lakozunk.

Gyűljünk össze tehát országos congressu-
sában, gyűljünk össze tehát az ország főváro-
sában, mert a congressus helye csak Buda-
pest, az ország szíve lehet.

Adjunk nyílt és félre nem érthető há-
rozott kifejezést annak, hogy a már előter-
jesztett kérdésünkhöz ragaszkodunk és ezek
teljesedését mindannyian egyező akarattal
kívánjuk, mert megvagyunk győződve arról,
hogy kívánságaink jogosak, s jogos kívánsá-
gunk teljesítése sem az adózó polgárok érde-
keit nem sértheti, sem a többi társadalmi
osztályok feltételességét fel nem költethi.

Lássá azt, a hazának minden egyes pol-
gára, hogy a magyar államnak, mely tisztvi-
selői karának egész tevékenységét igénybe
veszi, kötelessége e tisztviselői karnak tisztés
megélhetést biztosítani és rideg pénzügyi
szempontok most, midőn az állami költségve-
tés évről-évre feleslegesen mutat, döntő szere-
pet nem játszhatnak.

Bezárjuk sorainkat. Mielőtt azonban ezt
tennők, nem mulasztathatjuk el, hogy szinte
köszönetet ne mondjunk a magyar sajtónak
és a mozgalmunk iránt jóakórú érdeklődést
tanúsító országgyűlési képviselőknek és mind-
azonoknak, kik ügyünket felkarolták s meggyő-
ződésük erejével támogatják.

Támogatásuk erősíti meg hitünket és
reményünket.

Üdvözöljük kartársainkat, kik mozgalmunk-
hoz csatlakoztak s teljes bizalommal
nézünk a jövő elé, mert lehetetlennek tart-
juk, hogy a jog, törvény és igazság érvénye-
sítése épen a magyar állami tisztviselői kar
létértékének kérdésénél szenvedjen hátrórtást.

A tordai állami tisztviselői mozgalmi
bizottságának Tordán, 1901. évi július hava
7-ik napján tartott értekezletének határozata-
ból.

Solymsi Miklós,
kir. törvényszéki bírósági
bíró, mint biz. elnök.

Harmath Domokos,
kir. tkézv. elnök,
mint intéző elnök.

Gallay Nandor,
kir. széki íródatiszta, mint biz. jegyző.

Hamis lobogó alatt, amint ismeretes, hajókáztak
azelőtt a kalozók és esempészek, vagy egyes hatal-
mak tengeri jármainak; valamennyien azzal a szándékkal,
hogy rászédjék a szembefőző hajókat, azután pedig az
egy becsapott hajó-személyzetet könnyű szerrel leteper-
jék és a hajókatk hatalmukba kerítik. Ezt most a
nemzetközi jog tilalmazza és nincs is rá eset sem a
spanyol-amerikai háborúból, sem a kínai boxer-lázadás-
ból, hogy ily népjog-ellenes csinyre valaki vállalkozott
volna.

Am az életben vajmi sokan használják a hamis
lobogót, hogy a közvéleményt megtéveszték.

Nekünk itt Turóczban ugyancsak alkalmunk van a
hamis lobogók lobogtatásában gyönyörködni.

A tót túlzók párta, amint az aktivitás terére lépett,
azonnal megkezdte ezt a politikai személynézést.
Habár mi nem akarunk itt politikát csinálni, hanem
csak társadalmi aközött szokunk kifejtetni, mégis ép
a társadalmi élet közérkölése nevében tiltakozunk kell
e szemekötösdi-jétek ellen.

Hamis lobogóval jelent meg ugyanis ez a párt a köz-
élet terén. Magyar nyelven kiadott választási program-
jában „tót nemzetiségi pártnak” nevezi magát, a tót
nyelven közbebeszálott választási föllívásában ellenben
„tót nemzeti pártnak” mondja magát. Ezért ugyan nyom-
ban rápirított a *Budapesti Hírlap* tudósítója, és a tót
túlzók helybeli lapja ki is jelentette, hogy gazdái igen
jól ismerik a különbséget nemzet s nemzetiség közötti;
de mind a mai napig adós maradt a felelettel arra,
hogy lát, ha tudják a két fogalom elvi és jogi külön-
böző értelmét, miért használják magyarban a honi alkot-
mányunk megfelelő kifejezést. A tóban pedig a hazai
alapítványainkkel homlokegyenest ellenkező elveze-
dés? Ha jó hiszemlileg esett meg a líba, haladéktal-
anul jóvá kellett volna tenni, mert tévedni, emberi
dolog.

Nem tették. Sőt a *Národnie Noviny* oly magyarázatát
adta az esetnek, amely merőben kizárja a tévedést, és
egy szántsándékosan elkövetett csinyt kell feltűniti a
kettős elnevezés használatában.

Azt lehet volna hinni, hogy a fölstélésen okultak a
Tatrabank bölcsei s irástudói. Ellenkezőleg, most újabb
hasonló csinyt követtek el, amely még az előbbinél is
jellemzőbb.

Amint ismeretes, a tót „nemzeti” urak választási pro-
gramjának első pontja nagy kegyesen biztosítja
Magyarországunk fölsozhatatlan épségét. Tudták jól,
hogy a közvélemény azt várja, hogy az ország
fölszárabolását akarják; és e vád kényszer-hatása
alatt szükségesnek találták programjukba mindjárt
első pontnak azt a garanciát nyújtani, hogy nem tör-
nének országunk szétszakítására.

Már pedig ennek a programnak egyik szerzője és
képviselője, aki annak alapján képviselőjelöltnek is föl-
lépett, maga *Mudrony Pl* úr oly magyarázatát adja
most annak a *fölsozhatatlan épségnek*, amely minden
elofoglatlan ember fölligása szerint egyértelmű az
ország fölárabolásával. A saját neve alatt ugyanis azt
írja a *Národnie Noviny* f. é. július 27-diki számában,
hogy „amint az országnak egykori fölsozta a Dunán s
Tiszán innen s túl kerültekre nem szakította szét az
országot, azoképpen nem darabolna föl, ha *nemzetiségi*
kerületekre volna fölsozta,” a mikor volna tót kerület
(okolie), rutén, oláh, szász, szerb, vend, ezinczár, örmeny
és talán cigány kerület, kegyelemből még magyar
kerület is.

Nem bocsátokunk polémiába, sem pedig a kérdés
közijogi fejtegetésébe. Csak egyre utalunk, ez pedig az
apostoli király koronázó esküje és hitlevele, továbbá
alkotmányunk alapirányelve. Amint ez csak egyetlen
egy s egységes magyar nemzetet s államot ismer ez
országban, azoképpen csak egy hivatalos nyelvet, a
magyart. Amíg ez a koronázó hitlevel, ez alkotmány
és ez az apostoli magyar királyság fennáll: addig a
nemzetiségi kerületek eszméje vagy abszurdum, fonák
értelemelenség, vagy oly szándékot leplez, amely olvi-

leg ellenkezik a tót nemzetiségi párt ismeretes pro-
gramjának első pontjával.

Ez utóbbi megint amolyan hamis lobogó, mint az
előbbi. Amde nincs ez országban ember aki akár az
egyiknek, akár a másiknak föllépjön.

Azért melán kérdhetjük a Nár. Novinytól, hogy
ugyan mire jó ez a játék a szavakkal, elvekek s pro-
gram-pontokkal? Mit ér a furlang, ha nem akad, aki
lépne menne?

Közgazdaság.

Szabad-e a réteket legeltetni?

Általános ismert dolog, hogy a rét- és legelőgon-
dász különösen oly vidékeken, a melyek fekvésüknel,
klimatikus és értékesítési viszonyaiknál fogva első sorban
és főként állattenyésztésre vannak utalva, igen nagy
jelentőségű s az okszerű állattenyésztésnek alapját képezi.
Ha épen ezért a réteket a szántóföldi takarmány-
növényekhez hasonló gondozásban részesítik. Bizony-
ára egészen has eredményeket nyernének, mert hiszen
tudvalevő, hogy a jó rét adja a legegészségesebb, leg-
jobb és aránylag legolcsóbb takarmányt. De vajon mit
latunk a gyakorlatban? Nemcsak azt, hogy a rétek
gondozásával mit sem történnek, hanem hogy azok hasz-
nálatában is oly visszás eljárásokat követnek, a mely nem
maradhat megbeszolatlanul.

E sorokban csak egy dolgról teszünk említést
és pedig olyandról, melynek káros voltát több ízben
hangsúlyoztuk ugyan, de tanácunk sajnos a legtöbb
esetben siket feleltre talált. Közélfogás, hogy a réteket
Szent-György napjáig kár nélkül lehet legeltetni. Hat
ez batarozottan téves; s kötelességünk hangsúlyozni,
hogy a rétek legeltetése úgy ószsál, mint tavasszal
nagy hiba. Tavasszal azért, mert a legelőző jószág
feltepossa a nedves talajt s lerajja az alig felszedezett
füvet; őszel pedig azért, mert az időjárás többnyire
nedves léte, a talaj is annyira átnedvesedik, hogy a
legeltetni szándékolt jószág reahajátalva oly mértékben
elrontjuk réteinket, hogy ugyancsak megerőltető mun-
kába kerül annak a következő tavasz alkalmával rendbe-
hozatala. Különösen károsnak mondjuk azonban a tavaszi
legeltetést, a mennyiben ha aprilis hó végén le is haj-
lik a jószágot a rétről, a fű oly silányul fog fejlődni,
hogy feltétlenül elnyomja azt az értékeletőbb s az
állatok által is elkerült gyom.

A mi viszonyaink között tehát, a hol a rétek gon-
dozására semmit sem adnak, a hol a rétfogásolás, a
réteknél műtrágyával való kezelése, a vakandurások
elengygetése, a pótlólagos utatvérség ugyszóval mind
ismeretlen fogalom, közöttött hibát követ el mindenki
a rétek legeltetésével, s épen azért annak mellőzését
annál is inkább ajánljuk, mert okszerű és biztos alapokra
fektetett állattenyésztés jó réteknél nem üzhető.

A F. M. K. E. közgyűlése előtt.

A »Bp. Hírlap« minap Besztercebányáról kélt
levelet közölt, amely a felvidéki magyarság egy részé-
nek nézetét tolmacsolta a Felvidéki Magyar Közmű-
velődési Egyesület működéséről. Fejtegetéseire Clair
Vilmos, a F. M. K. E. föltitkára körülbelül ezeket
válaszolja: »A F. M. K. E. — írja — tizenkilenc
esztendőre dolgozik szüntelen, fáradsáttalanul, hogy a
Felvidéken előbbre vigye a magyar kultúrát. Harmincz-
hat kisdödvőnk, a melyet a saját erőnköl tartunk

tak és mindenik a másikat teljesen megbízhatónak hitte,
könnyített a saját kötelességén!

Soha se tuddótki, hogy mikép történt, csak a
tény megvolt, hogy a kis Oliver eltűnt.

A temetés nem is volt bevezve, mikor felügye-
lői hiányát észrevették és keresésükkel egész zenobonlat
felidéztek, a komoly szertartást is megzavartak. Nem
találtak meg.

A család vizgatatlanságát el sem lehet képzélni,
napok, hetek multak, de a kereséssel nem hagytak fel,
az egész országot, sőt a szomszéd tartományokat is
fellármázták, de semmi, semmi. —

Szegény anyan örülési rohamok vettek erőt, az
ég kegyes volt iránta, magához szólította előbb, mint
sem a borzasztó valót megdudta volna.

Egy év múlva ismét temettek valakit, a munká-
sok egy oldalukébe mentek és ott egy kis ablak rá-
csorozatán találtak egy kis recsegő csontvázat, a mint
kezecskéjével belekapaszkodott s a ruha foszlányairól
megdudtak, hogy ez az utolsó Barbiczányi futód volt!

II.

A P. . . család háza volt Trencsénben a lege-
lőkelőbbek egyike. Jó, derék, becsuletes család volt
ez és igen jómódú.

Az öregek már egész csendben éltek, nem igen
törődtek a világ folyásával, gyermekeik már szerepeltek
a nagy viládban. Tadas, a fiu, már képviselő volt,
leányuk Olkay nyageyirtokos neje szintén előkelő házat
tartott.

Az öreg P. . .-ék már boldog nagypapa, nagy-
mama voltak, mikor a véletlen egy új családdal, új
gonddall meglepte őket. Az öreg P. . .-nek egy unok-
kahuga férjesszt meghalt és egy két éves kis leányt
hagyott hátra, kinek széles e világban nem volt más
támasza, mint a P.-család.

Nem igen szivesen vették át e gondot, de nem
tudták kikerülni, a kis Draveczky grófkisasszony nyak-
kukba szakadt és csak az engedte ki az öregeknek,
hogy a gyerek oly szende, oly csendes volt.

Ki ne sajnálta volna a szép szöke gyermeket, ha-
lványbús arczocsájával, komoly nagy szemével?

P.-ék megbarátkoztak feladatukkal, megszerették
a gyermeket és magukal tartották egyelőre, mert vá-
rosban lakva, ott folytathatta tanulmányait.

A gyerek mindig szebb lett, később kitünő nevel-
débe adták és mint 17 éves leányt minden tekintetben
kitünően képezve, haza vitték.

Nagyon tetszett, mert szép és jó volt mint egy
anygal, és a búskomorság, mely gyermekkorától arcazt
előmlőtte, még jobban növelte baját. Sok fiatal ember
megfordult a háznál, az öregek, habár egy kicsit mo-
rogva, megszokták, hogy házuk zajos legyen és nevetve
élceleződtek, hogy lám, még ők is divatba jöttek.

A szép Ilonka ezt mind meglehetősen közönyösen
vette, mulatott, de mindig szeliden, mindegy volt neki,
akár kivel mulat.

Elég komoly kérője akadt, az öregek nem is bán-
ták volna, ha már menne és ők régi csendjükké kerül-
nének vissza, de Ilonka ráta a fejét — nem, se ehhez,
se ahhoz nem megy, semmi vonalmat nem érez — nem
tehet róla — és a dolog abba maradt.

Ilonka már huszadik évét töltötte be és még mind-
dig P.-ék gondjára volt utalva.

A közeli kies fürdőbe gyakran kirándultak és az
ilyen alkalommal egy fiatal tiszt, báró Rédey Lajos
bemutatkozott nekik.

Szép, dalias légnyy volt, valami lengyelországi
campagnál szerzett magának nagy hűlést, a melyeket
itt a fürdőben kiheverni igyekezett.

Ő is oly zárkózott természetű volt, mint Ilonka.
Megszerették egymást forrón, igazán és a ki e szép
emberpárt látta, akár messziről, akár közelről megfi-
gyelve, mindenkinek a véleménye az volt, hogy való-
ban egymásnak vannak teremtve.

Rédey szabadságát lehetőleg meghosszabbította,
de végre is mind a kettlen elhatározták, hogy Rédey
megváltik a katonaságtól, a mi úgy is egészség szem-
pontjából szükséges volt, és mivel mind a kettőnek
szép birtoka volt, ezeket magok akarták azután kezelni.

Soha annyi biztos feltétel a tökéletes boldogság-
hoz! Elbűsűztak.

A legény ment a jövőnek fészékét rendbe hozni

és szabadságát kieszközölni, a leány tudta, hogy neki
meg a kelengyéjéket kell rendbe hozni, — és mégis mily
kínos volt a bucsuzás!

Akkor nem volt még se táviró, se vasút, a viszont-
látás hetekre elodázva és a levélnek a közlése mi lassú,
mi bizonytalan volt akkor!

Ilonka egész hévvel hozzáfogott feladatahoz, de
hogy, hogy nem, egyszer csak beteg, nagy beteg lett.
Tudgyógyulást és ennek következtében hastyphust
kapott.

Mily prózai, mily csunya dolgok, de valók!

Szegény öreg P.-né, ez volt a réme!

Szegény Ilonka cselédreke volt bíva és egy tu-
dós szemüveges orvosra, ez akkor mind elegendőnek
látszott; szegény öreg P. bejárt kis hughához, szerette
volna a helyzetet tréfálással elűniti, de a szegény lány
rá se omlt, — száraz ajakkal, kigyult arczocsájával,
tévetség szemmel bámult maga elé, tudja Isten, hol ka-
landozott a lelke, — talán kereste az ő drága szeret-
tett Lajosát.

Az orvos arca mindig hosszabb lett, a cselédsg
— csendesebb, suttogóbb, már nyilván senki sem vart
egyebet, csak azon szomoró valót. — Meghalt!

Az öreg P. lóhalála kerestette Rédeyt, de erre
nem lehetett várn, a szomorú vég bekövetkezése után
szépen kiöltöztek, virággal elhalmozták, cifra kopor-
sókba helyezték és azon végzetes sírboltba faldalmas rész-
vétellel helyezték, mely már egy ártatlan áldozatot takart.

Tíz nap múlva jött Rédey kétségbeesetten, felidult
vonsokkal! Nem tágitott, neki Ilonkát meg látnia kell,
akár ment állapotban; nem volt mód őt etről eltéríteni,
mint, kinyitották a mély, hosszú sírboltot és ott talá-
ták a szemfüdet ledobva, szegény apró karjairól a
hús lerágvál!

Tetszhalottat temettek!

Rédey elrohant, egy pisztolylövéssel véget vetett
életének. Miért szenvedett ezen két ember annyira?
Pedig ezek valóságos megtörtént esetek!

Megsínalatták a mentő harangot, — akkor, mi-
kor már nem volt réá szükség, — ez is emberi rendszer!

főn, négy óvónk és egy felekezeti iskolánk, a melyet segítünk, huszonegy népkönyvtárunk, hat magyar olvasó- és daloskörünk, a hol a magyar szellemet, magyar szót, magyar dalt és magyar zenét kultiválják, elő bizonyágai, hogy a F. M. K. E. el és dolgozik mindig, ha nem is zajjal, de csendben, eredményesen. Övönkben évenként kétezer töt anyanyelvű gyermek nyer magyar nevelést, könyvtárainkat mintegy harmincezer ember olvassa, olvasó- és daloskörünkben a magyar-tól nyelvtanulók lakosságának száza tanulják meg a magyar anyanyelvet és a magyar dalt. Központi vezetőségünk és tizenegy törvényhatósági választmányunk évenként átlag 65,000 koronát fordítanak az óvók fenntartására és érdemes tanítók, tanítónők és óvónők megjutalmazására. Mindezekről pedig évenyenként részletes jelentéssel számolunk be az igazgató-választmányunk és a hazai sajtónak s évenként egy-egy évkönyvben külön is számot adunk munkásságunkról s azt egyesületünk minden egyes tagjának megküldjük. Arra a megjegyzésre, hogy ekzekúciókat hajtottak be a hátrélagos tagdíjakat, azt válaszolja a főtákar, hogy az igazgató-választmányi utasításából cselekedett. Ezyéből még egyetlen egy pórt sem tett fel, mégis az eljárás 18.682 korona tiszta bevételt jövedelmezett. Mas egyesület is követeli a hátrélagos tagdíjakat, természetesen tehát, hogy a F. M. K. E. sem hagyja vagyonának egy részét gyümölcsötlenül heverni a papíronon. Végül a kisdévidókat veszi védelmébe a főtákar, hivatkozva minden illetékes faktorra, a kultuszministeriumra, a tanfelügyelőkre stb., a melyek igazolni tudják az óvók üdvös hatását. A F. M. K. E. óvónak az érdeme, hogy ma már a Felvidék legelzsigetlebb töt közegében is megértik, ha nem is beszélük még a magyar anyanyelvet.

Hát mindezeket a dolgokat már a jelentések-ből is tudtuk, azoknak a felhozakodására tehát nem volt szükség. De igenis szeretük volna megtudni, hogy miért tart fenn a F. M. K. E. még most is 36 kisdévidót, a mikor ez a községeknek, az államnak törvény által meghatározott költőessége? És miért segítézz ezzel szemben évi 50—100 koronával csak hat magyar olvasó- és daloskör (11 megyében!) a mikor ezekkel tényleg csak a társadalom tördük, s így tehát a F. M. K. E. költőessége lenne olyanokat nemcsak segítézz, hanem szervezni is? S ha annyi sok ezer tagdíj-hátralékot ekzekúció útján kellett behajtani, — nem gondolja-e az egyesület vezetősége, hogy a tagok közbiztonságának az egyesület működésének meddőssége az oka? Mert hogy meddő ez a működés, azt mindnyájan látjuk, — s ha a főtákar érhető optimizmussal cseteli az eredményeket, s azt is mondja, hogy a mi magyarodás a Felvidéken észlelhető, az a F. M. K. E. övönítelteinek köszönhető, így ezt a Dp. Hiriapnak egyik-másik tisztánútló olvasója elhisi talán, de mi, a kik a viszonyokat innen közelről (még csak Nyitárról sem!), nézük és ismerjük, jól tudjuk, hogy a F. M. K. E. kisdévidóinak ében semmi részük sincsen, — hanem hogy ez a kormánynak, az iskolák, — a tanítóknak a kizárólagos érdeme. — Ne ámsíts tehát önmagunkat a sikereket illetőleg, mert ez önmegelégedés, téltéségre vezet, — hanem keressük azokat az eszközöket és módokat, a melyekkel hathatósabb, eredményesebb működést fejthetünk ki az eddigéni, amely a tizenkilenc évi multhoz s az anyagi áldozatokhoz képest nagyon, de nagyon is — szerény!

E hó 27-én lesz a F. M. K. E. közgyűlése, — amelyen új programot várunk a vezetőségétől a jövőre nézve. Ne varjanak tehát öntön spontán indítványokat, javaslatokat az egyes megyei választmányoktól és tagoktól, a miket azon nyomban ügysem lehet behatóan tárgyalni, hanem a vezetőség kezébe azután részletes munkaprogramot, amelyhez azután hozzászólhatunk. Felütlélt megkönyvünk azonban, hogy a program a F. M. K. E. által fenntartott és segítézzt kisdévidóknak és népiszkoláknak községi, illetégg állami kezelésbe való bocsátatásáig magában foglalja.

A közgyűlés Tatrafüreden, augusztus 26. és 27. napján fog megtartani, programja a következő: Augusztus 25. és 26. napján gyűlékezés és elszállásolás O- és Új-Tatrafüreden. A fűrdők igazgatóságai az egyesület tagjainak személyenként és naponként (teljes kiszolgálásért) 26 koronáért bocsátják rendelkezésre a szobákat. Az igazgató-választmány augusztus 26-án délután 4 órakor tartja üléstét O-Tatrafüreden, hogy előkészítse a közgyűlés tárgyait. Este ismerkedési estély lesz Új-Tatrafüreden a nagyvendéglő terében. A közgyűlést 27-én délelőtt tizenegy órakor tartják meg O-Tatrafüreden; a közgyűlést ünnepi banket követi a Matejko nagyvendéglőben, este pedig táncszalagot zárja be az ünnepet. Közgyűlés után az egyesület tagjai csoportokra oszolva, meglátogatják a csorbai tavat, a tarpataki vízvesztést, az őt tavat és a dobsinai jégbarlangot. A kereskedelmi miniszter és a kassa-odertérgi vasúttársaság a közgyűlés alkalmából gyorsvonatokra is érvényes kedvezményes vasúti jegyeket engedélyeztek a tagoknak.

HIREINK.

— Személyi hírek. *Lehotzky Lajos* budapesti kir. ítélő-táblai bíró négy heti szabadságot Turóc-Szent-Mártonban tölt. *Saager Ferencz* vasúti felügyelő, a ruttkai főműhely főnöke szabadságának egy részét Bécsben töltötte és onnan tegnap Ruttkára visszatért. *Janthó János* kir. erdőfelügyelő, ki három hónapot töltött Wörishofenben, a napokban T.-Szt.-Mártonba visszazérkezett és hivatalának vezetését újból átvette,

— Szilágyi Dezső halálának híre a Felvidéken is a legnagyobb megdöbbenéssel és a legnagyobb részvétellel találkozott. A megrendítő hír szerdán délelőtt érkezett T.-Szt.-Mártonba és csakhamar mindenki tudomást szerzett arról a nagy csapásról, mely Szilágyi Dezső elhunytával a magyar nemzetet érte. A gyászbeszéről ifj. Jusht György főispán már szerdán délelőtt megkapta a hivatalos távirati értesítést. Erdély Sándor volt igazságügyi miniszter, ki családjával együtt jelenleg Stubbyafürdőn tartózkodik, szintén az elsők között volt, a kit a gyászbeszéről táviratilag értesítettek; általa a fűrdőközönség és csakhamar az egész környék is tudatára érte a szomorú hírlak. A nemzet gyászát a középületeken gyászlobogók hirdelik, mi pedig mindannyian siraujuk a nemzet nagy halotját, a szabadelvű eszméknek nagy tudású és következetes harcosát.

— Baleset. Könnyen végzetéssé válható baleset érte *Olaszky Gyulát* a ruttkai mav. állomás közkedveltségű főnökét. Tegnapelőtt este a ruttkai főműhely kertben tőzjátékot próbáltak és egyik raketta rudja súlyos sebet ejtett homlokán. Egész Ruttka nagy részével van állapota iránt, mely azonban most már minden veszélyt kizár.

— Also-Turcsukon a most épülő r. k. templom alapkövének szentelése július hó 29-én folyt lenyagszámú hívő és vendég jelenlétében, megható ünneppel. Az egyházi szertartást a megyei püspök megbízásából Brocska Károly jánoshegyi r. k. segédlelkész végezte, melynek befejeztével szívrerható beszédet intézett a jelenlevőkhez; megemlékezett a kis község, hívők s más jötevők áldozatkészégéről, a kiknek adományaiból gyűlt össze azon 22,846 korona, melyre az építkezést immár biztosították. Az alapkövívált üregébe egy pecsételt latin szövegű emlékiratot s a mostani koronaétköz pénzök egy darabot helyeztek el. Az ünneplés aktus után Zachar Szaniszló építész megvendégelte az összes munkásokat s a község előjáróságát.

— Nyári mulatságok. Ma délután *Turóc-Szt.-Mártonban* a tisztviselők, Ruttkán pedig a főműhelyi tőzoltók tartanak nyári mulatságot.

— Esküvő. Dr. Messinger Mór znióváraljai ügyvéd, a ki rövid turócmezei tartózkodása alatt is már tevékeny részt vett a közygekben s legutóbb a turóczi gazdasági takarékpénztár r. társaság szervezésével szerzett érdemeket, a hó 20-án délután 3 órakor Trszénán tartja esküvőjét Feiner N. zakamelei hivatalnok kedves leányával Terézszel. A legmelegebben gratulálunk!

— Zilahi Stubbyafürdő. Zilahi Gyula a »Nemzeti Színház« tagja, ma, vasárnap este tartja előadását Stubbyafürdőn.

— Eljegyzés. Weiss Márton kereskedő Debreczéből, ki huzamosabb ideig a helybeli Fischer A. és fia cézgnél volt üzletvezető, a napokban jegyezte el Weinberger Olgát Szklabnyáról. Gratulálunk!

— Új tanárok. A turóc-szent-mártoni áll. polgári és felsőkereskedelmi iskolához az elavozott *Szilágyi Pál* tanár helyébe *Szentivány Albert* középiskolai tanárjelölt nyert megbízást. A francia nyelvet pedig továbbra is *Csippék Ferencz* tanár, lapunk jeles munkatársa fogja tanítani.

— A latin nyelvi magánórák. Tudvalevőleg a turóc-szt.-mártoni állami polgári iskolában a latin nyelvet is tanítják, hogy azok, a kik a gymnasumban obojtanak át lépni, az első négy osztály latin-nyelvi anyagát a polgári iskola látogatásával egyidejűleg élvezhessék. A szülőknél régi kívánsága volt, hogy gyermekeiket a latin nyelvből az illető tanár magánórákban is tanítsa. Ezt azonban egy miniszteri rendelet tiltotta. Most azonban a vall. és közokt. m. kir. miniszter megengedte, hogy az arra önként jelentkező növendékek a latin nyelvből magánoktatásban részesülhetnek. Ezt az intézkedést a szülők nagy meglepéssel vették tudomásul.

— A Turóczi Gazdasági Takarékpénztár Roszvény-Társaság f. évi augusztus hó 4-én délután 2 órakor Znióváralján tartja meg alapító-értekezletét, melynek tárgyai 1. Az alapszabályok megállapítása. 2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság megválasztása. 3. Indítványok.

— Veglegesítés. A m. kir. igazságügyi miniszter Dr. Trombauer Árpád beszercebányai kir. törvényszéki ügyjézőt ebben az állásban véglegesen megerősítette.

— A töt muzeum megvizsgálása. Dr. Schönherr Gyula mezeumi és képtári felügyelő a múlt hét folyamán meglátogatta és megvizsgálta a töt muzeumot.

— A Zsivena gyűlés. A Zsivena töt jótékony nögyesület mint már jelezte, a hó 8-án csütörtökön tartja meg évi közgyűlést Turóc-Szentmártonban a Dom helyiségekben. Az előkészületek nagyban folyóknak és azt remélik, hogy a f. évi közgyűlés az eddigi-

knél jóval látogatottabb lesz. Külföldi vendégeket is várnak.

— Szabadságot övönő. A közokt. m. kir. miniszter Fabian Lászlóné ruttkai állami övönő részére 2 havi szabadságot engedélyezett; helyettesítésével a kir. tanfelügyelő *Play Blanka* ok. övönőt bízta meg.

— Stubbyafürdő. Turócmezeinek ezen a kedves fűrdőhelyén igen élénk élet uralkodik. A lakások már mind el vannak foglalva és csak augusztus hó első napjaira üresedik néhány szoba. Az elmúlt vasárnap pedig a környékről is feltűnő nagy számban látogatók meg a fűrdőhelyet, a hol Csillag vendéglő törekszik a közönség igényeit kielégíteni. A tennispályán is élénk az élet. Itt oly előkelő közönség hódol a sportnak, a melyet bármely fűrdőhely megirigylhetne. A múlt héten meglátogatta a fűrdőt ifj. Jusht György főispán is.

— Elütötte a vonat. A kedden este Ruttkafelől haladó gyorsvonat Rakó-Príbócz állomás közelében egy tehenet ütött el. A szegény állatot messzire dobta el a robogó vonat, bár a mozdonyvezető már erősen fékezte a vonatot. Szerencse, hogy csak egy tehenél történt baj, mert a közelben még 8 drb. legelészt, de a pasztrónak nyomát sem lehetett találni.

— Vadászyleti hír. A turóczi vadászylet, mint lapunknak jelentik, a tocsinai vadászterületet is kibérlette.

— Baleset Tót-Prónán. A múlt héten Csacny András gabonát hordott özv. Bukovszky Jánosnéknak. Az udvarba igyekezve a széles szekér, a kapuban megakadt és ugy odanyomta a szegény embert a kapufeléhez, hogy menten 3 jobboldali bordája és a bal vállá teljesen összezúródott. A szegény embert lepedőben vitték haza. Orvosi segélyben azonnal részesült, de életben maradásához kevés a remény.

— Villamcsapások. Jaszenvárori írja levelezőnk, hogy ott a múlt hét zavartok alkalmával a villám több ízben lecsapott. Ezek közül kettő fel is gyújtotta a házakat, de a kéznél levő segítséggel sikerült a tűzet eloltani és így az ijedtségnél nagyobb baj nem történt.

— Garázda legény. Tót-Prónai levelezőnk panasolja hogy bizonyos Chvojka József nevű legény, az állami iskola gyümölcsös kertjében leszedte az oltványok gyümölcsöt és azokkal dobálta az utcán járókat. Ajánljuk a csendőrség figyelmébe, ha már az előjáróság nem bír vele.

— Választmányi gyűlése lesz e hó 11-én — jövő vasárnap — a Turóc-megyei Jótékony Nögyesületnek, a melyre a meghívók a napokban küldetnek szét.

— Köszönetnyilvánítás. A »nagy diákok« által a F. M. K. E. turócvarmezei választmányja javára f. évi július hó 21-én rendezett jótékonyelőtti nyári mulatságra jegyét utólag megváltotta 2 koronával Ruttkai Béla kir. telekkönyvvezető úr. Fogadják a rendezőség köszönetét.

— Cirkus. Liptó-Szent-Miklóson — mint levelezőnk írja — néhány nap óta a Kratejli-féle 45 női és férfi tagból álló cirkusz mulattajta a közönséget. A társaságnak van 30 idomított lova és még másféle idejait állatai is. A tagok nagy része valóban művészek a maguk nemében. A cirkusz vízmentes ponyvával van fedve és saját zenekarral bír. Innen a társaság Zsolnára szándékozik menni, lehet, hogy 1—2 előadásra Ruttkán is letelepedjen.

— Seefried bárók Rózsahegyen. A király unokája, Gizella főhercegnő és ferje Seefried Otó báró tudvalevőleg nagy előszeretettel keresik fel nyaranta Rózsahegy, a hol a báró megvette Porubszky Jenő volt törvényszéki elnök villáját. A báró pár most utazott el Rózsahegyről, a hol annyira jól érezték magukat, hogy elhatározták, hogy a jövőben hosszabb ideig fognak Rózsahegyen időzni. Seefried báró emiatt villáját kibővíttette. Az alakítást Rung trencséni vállalkozó végzi és 14000 koronába fog kerülni. A villa az alakítással erkélyt kap és egy magas tornyot, a melyről az egész vidéket be lehet látni. A meg bővült kastélyt aztán töt kerttel kötik össze. Tavaszra a kibővítési munkálatok már befejeződnek, mert Seefried bárók május elején három-négy hónapi tartózkodásra odajönnek. A báró, a ki igen szenvedélyes és biztoskezü vadász s az egész rózsahegy-i vadászterületet bírli, a vadregényes Malyejkova-völgyben vadászhatat fog erre az időre építtetni.

Szerkesztői üzenetek.

— Munkatársainkat és levelezőinket arra kérjük ismétlenül, hogy szives közleményeket mindenkor pénteken délig küldjék be. — A. E. Budapest. Megjött, de ezt általános tárgya miatt most nem használatom. Éssék tarcákál próbáoznunk. — Helybeli. Köszönjük megüt; s alkalimlagjól felhasználhatom. — M. Rajecz. Minthogy a szükséges adatok még máig sem küldöttek be, sajnálatomra nem emlékeztem meg ünneplőkör. Bivünk az, hogy csak arról írunk a minek tervét, programját velünk előre közlik.

Helybeli iskolák környékén üzletnek is alkalmas

4 szobás lakás

november elsőjére kiadó. Felvilágosítás a kiadóhivatalban.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 30 év óta megvizsgált, bebizonyosított alkalmatokat képezvevel, csúszól és megfűléseknek.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védőjegyre és a „Richter” ovisjegyzőre.

80 l. k. 40 f. és 2 k. árban ágyászólva minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszeresnél Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

A „LA FLEUR”
szivarkapapir
. szivarkahüvely

kiváló gyártmány. Ezen szivarkapapir a legfinomabb anyagból készült; gyártásánál mindam a vegyi szerek, a melyek az egészségre, főképpen a légzési szervekre káros hatással lehetnek, mellőzöttek.

A Jacobi Monopól „La Fleur”
szivarkapapir a török ki nem szűrta szivarkák azoknak ajánlható a legmelegebben, a kik sokat dohányoznak. — Kapható:

Wix Miksinál T.-Szt.-Mártonban.

SEIFERT JÓZSEF
csász. és kir. udvari fegyverszállító
POZSONY, Halászkapu-utca 4.
Interurbán telefon 252. sz.



Ajánlja dős raktárát
„DIANA” fegyverekből,
ugyszinte
RATIONEL (kakasnéküli) fegyverekből
J. P. Sauer und Sohn cég KRUPP FRIGYES-féle
különleges acélesztövi fegyverekből,
eredeti gyári arakon.

Ezen fegyverek a jelenkor legmegbízhatóbb és legjobban lövő vadászfegyverei a kimerítő leírással, valamint számos előkelő vadászkezelők és hivatalos vadász-referenciával, ugyszintén **arjegyzekekkel** készséggel szolgálók.

Kéz vadászöltönyök, pontosak és megbízhatók, a legjobb rendszer szerint, osztr.-magy. igen finom vadász- és cseblőbő porral, ugyszintén osztr.-magy. füstnélküli vadászporral töltve szállító bármikor pontosan és frissen töltve, minden kaliberűhöz a legolcsóbb árban, továbbá **cs. és kir. állami áruháza által** osztrák-magy. füstnélküli I. számú vadászati és társa-lőporral töltött töltények eredeti árban kaphatók.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességek.

Fenti czég kitüntetései:
a m. kir. földmivéls. ipar- és kereskedelemi miniszterium által 3853. sz. a Budapest, 1893. december 1. a m. kir. honvédelmi miniszterium által 5219. sz. a Budapest, 1892. okt. 15. a cs. és kir. hadügyminiszterium által 9686. Abth. 7. sz. a Bécs, 1881. decz. 17. a cs. és kir. honvédelmi miniszterium által 3064/572. IV. sz. a Bécs, 1882. március 16. a m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumtól, Budapest, 1897. április 2-án.

Fontos a mezőgazdának!
Ajánlom a t. cz. gazdaközönségnek kitűnő és közkedvelt
MEZŐGAZDASÁGI GÉPEIMET
melyeket jótállás mellett szállítok. Cézárszeri szerkezet, alapos kiállítás, könnyű járás és sok évi tartóság gyártmányaim jellemző tulajdonságai, mit számos elismerő levéllel bizonyíthatok.

Amerikai dobrendszerei szecsavágókat
kézi- és járgányos cseplőgépek, járgányok, szelölőrösták, triőrök (konkolyvasztó) vótógépek, ekék, daráló malmok; répa- és burgonyavágók, káposztavágógép és kukoriczamorzsoló; csertörőgépek, sajt-malmok, malata- és borókamagzúzók, agyaggyűrőgépek. Tizedesmérlegek, körfűrészek és amerikai mángorlógépek.

Ábrás árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

TRESZKONY MIHÁLY
mezőgazdasági gépgyáros *
NAGY-BITTE. Trencsen megye.

Kianioska Bohus
hentes-üzlet
Turóc-Szent-Márton, Fő-utca 116. szám.

Bátorodom a t. közönség b. tudomására hozni, hogy Turóc-Szent-Mártonban (Fő-utca 116. sz.)
hentes-üzletet
nyitottam.

Raktáron tartok állandóan friss minőségben minden e szakba vágó ezikeket, u. m.: sódar, virsli, kolbászk, többféle számalí, füstölt marhahús, sertésnyelv, hurka stb.

Kapcsolatosan ezzel egy a legelegánsabban berendezett
éttermet
is nyitottam, melyben minden időben friss- és izléses füstölt-félékkel, valamint mártói palacszt-sörrel és jó borral szolgálók. A legmészelebbi árakat a felkötő étlapok tüntetik fel. Készítményeim részletes jegyzékét és azok árát legközelebb fogom közzétenni a közönségnek.

Elfogadok továbbá megrendeléseket és tállalásokat névnapok, eljegyzések, esküvők, búcsúk alkalmára, vidékre is. Készítményeim viszonlatárusítóinak en-édeményt nyujtok.

Több évi gyakorlatom alkalmával a legnagyobb külföldi városokban (Cseh- és Németország) iparkodtam minden e szakhoz szükséges ismereteket elsajátítani, hogy az által önallóságom idejében a t. közönség legmészebbébb igényeinek is eleget tessek.

Amiódon tehát a t. közönség szives támogatását kérem, egyzsermint biztosítom a legpontosabb és lelkismeretes kiszolgálást. Gup n friss, egészséges és izléses czikkekekkel fogok vevőimnek szolgálni.

Kiváló tisztelettel
Kianioska Bohus
hentes.

1025. tk. sz. 1901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tztmártói kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krcs Jánosnak Aichler szül. Skaruda Francziska elleni végrehajtási ügyében a beszercezbányai kir. törvényszék területköréhez tartozó, turóc-szent-mártoni kir. járásbírósg területén, Turóc-Szent-Márton községben fekvő:

a) a turóc-szent-mártoni 533. sz. tjkvben A. 1. 24. sor-sz. a. felvett ingatlanságból B. 1.—4. és 5. sz. szerint Aichler szül. Skaruda Francziskát $\frac{2}{3}$ részben megillető jutalekra 1680 korona,
b) a turóc-szent-mártoni 880. számú tjkvben 905. 909. 926. hr. sz. a. felvett ingatlanságból B. 2. tétel szerint Aichler szül. Skaruda Francziskát $\frac{1}{3}$ részben megillető jutalekra 374 kor. 85 fillér, és
c) a turóc-szt.-mártoni 839. sz. tjkvben 883. hr. sz. a. felvett s. B. 1. tétel szerint Aichler születte Skaruda Francziskát egészben megillető ingatlanságra 821 koronában ezen megállapított kikialltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi augusztus hó 22. napján d. e. 10 órakor Turóc-Szt.-Mártonban a telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános arverésen a kikialltási árón alól is elfog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlanság kikialltási árának 10% a készpénzben, vagy óvadékekés értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, vagy pedig a bánlatnéznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Márton, 1901. évi április hó 30-án.
Medzihiradszky,
kir. albró.

Meghívó
a „Turóci Gazdasági Takarékpéntzár Részvény-Társaság”
ALKALULÓ KÖZGYÜLÉSÉRE,
mely 1901. évi augusztus hó 11-én délután 2 órakor Znióváralján, Dr. Messinger Mór ügyvéd irodájában fog megtartatni.

Tárgysorozat:

1. Az alapítók jelentése az alapító biztositásáról.
2. Az alapszabályok megállapítása.
3. Határozás a társaság megalakulása iránt.
4. Az alapítóknak adandó felmentvény kérdése.
5. Netaláni indítványok.

Znióváralján, 1901. évi július hó 30-án.

A „Turóci Gazdasági Takarékpéntzár R.-T.”
alapotí.

Arverési hirdetményi kivonat.

A znióváraljai kir. jbrósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dianovszky József végrehajtónak Benko János végrehajtást szándékoz el- leni 264 rub. 39 kor. tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a znióváraljai kir. járásbírósg területén fekvő, Lazánban fekvő:

- 1) a lazáni 13. sz. tjkvben A. I. 46., 47., 49., 51. sor-sz. a. a foglalt B. 3. t. a. $\frac{1}{2}$ részben Benko János nevére irt ingatlanra 786 korona,
- 2) ugyanazon tjkvben + 3. sor-sz. a. foglalt B. 3. t. a. $\frac{1}{2}$ részben ugyanannak nevére irt ingatlanra 107 kor.,
- 3) ugyanazon tjkvben + 4. sor-sz. a. oglalt B. 3. t. a. $\frac{1}{2}$ részben ugyanannak nevére irt ingatlanra 101 korona,
- 4) a lazáni 124. sz. tjkvben A. + 1. sor sz. a. foglalt B. 9. t. a. $\frac{49}{512}$ részben ugyanannak nevére irt ingatlanra 38 kor.,
- 5) a lazáni 125. sz. tjkvben A. + 1. sor-sz. a. foglalt B. 9. t. a. $\frac{49}{512}$ részben ugyanannak nevére irt ingatlanra 24 koronában megállapított kikialltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi augusztus hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Lazán községében megtartandó nyilvános arverésen a kikialltási árón alól is eladati fog.

Arverezni szándékozók kötelesek a kikialltási ar 10% a készpénzben vagy óvadékekés értékpapirban a kiküldött kezehez letenni.

Kir. jbrósg mint tkvi hatóság.
Znióváralján, 1901. évi majus hó 4 én.
Bedő Béla, kir. albró.



Lóversenyek
Tátra-Lomniczon

1901. augusztus 7., 8., 10. és 11-én.

A Magyar Lovaregylet által rendezve, kezdetük mindig délután 3 óra 45 perckor.

A versenyterre a következő vonatok közlekednek az összes közbeeső állomások érintésével:

ODA:

Tátra-Lomniczról indul	2 óra — p.	2 ó. 46 p.	2 ó. 55 p.
Versenyterre érkezik	2 * 18 *	3 * 03 *	3 * 13 *
Poprád-Felkáról indul	1 * 00 *	1 * 30 *	2 * 30 *
Versenyterre érkezik	1 * 31 *	1 * 55 *	2 * 55 *
Kassáról	indul 8 óra — perc.	
Poprád-Felkára	érkezik 11 * 25 *	

VISSZA:

Versenyterről indul	5 ó. 55 p.	6 ó. 05 p.	7 ó. 29 p.
Tátra-Lomnicza ér.	6 ó. 15 p.	6 ó. 25 p.	7 ó. 06 p.
Versenyterről indul	6 ó. 10 p.	6 ó. 55 p.	7 ó. 06 p.
Poprád-Felkára ér.	6 ó. 35 p.	7 ó. 20 p.	7 ó. 40 p.
Poprád-Felkáról	indul 8 óra 15 perc.	
Kassára	6 kezik 11 * 15 *	

Augusztus 9-én nagy művész-estély, bazar és bál.
Helyárak a versenyterre: I-ső hely 6 kor. II-ik hely 2 kor. III-ik hely 40 fill.

A Kassáról Poprád-Felkára és vissza, nemkülönben Eperjesről Poprád-Felkára és vissza szóló, ünnep és vasárnapokon érvényes kedvezményes jegyek a versenynapokon is kiadnak, és pedig:

Kassa—Poprád-felka II. oszt. 6 korona. III. oszt. 4 korona.
Eperjes—Poprád-Felka II. oszt. 6 korona. III. oszt. 4 korona.

Jegyek kaphatók Tátra-Lomniczon Kuzmann Gyula bazárjában és a versenynapokon Tátra-Lomniczon a versenyterren. Restaurácziók az I. és II. helyen, szintegy totalisatőrök, bookmaker és zene.